

Briselē, 2016. gada 18. jūlijā
(OR. en)

11346/16

ENV 506
FIN 484
MAR 201
AGRI 422
FSTR 47
FC 38
REGIO 59

DARBA REZULTĀTI

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Datums:	2016. gada 18. jūlijs
Saņēmējs:	delegācijas

Iep. dok. Nr.:	10642/16 ENV 454 FIN 403 MAR 182 AGRI 371 COEST 176 FSTR 34 FC 28 REGIO 41
----------------	---

Temats:	Eiropas Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 3/2016 "Baltijas jūras eitrofikācijas apkarošana: vajadzīga efektīvāka turpmākā rīcība" – Padomes secinājumi (2016. gada 18. jūlijs)
---------	---

Pielikumā ir izklāstīti Padomes secinājumi par Īpašo ziņojumu Nr. 3/2016 "Baltijas jūras eitrofikācijas apkarošana: vajadzīga efektīvāka turpmākā rīcība", ko Padome pieņēma 3481. sanāsmē, kura notika 2016. gada 18. jūlijā.

**Eiropas Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 03/2016 "Baltijas jūras eitrofikācijas
apkarošana: vajadzīga efektīvāka turpmākā rīcība"**

– Padomes secinājumi –

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ATGĀDINOT Jūras stratēģijas pamatdirektīvu ¹, Ūdens pamatdirektīvu ², Nitrātu direktīvu ³,
Komunālo notekūdeņu attīrīšanas direktīvu ⁴, ES stratēģiju Baltijas jūras reģionam un Helsinku
konvenciju par Baltijas jūras reģiona jūras vides aizsardzību, kurās visās ir noteikumi par to, lai
panāktu labu vides stāvokli, uzlabotu ūdens kvalitāti un samazinātu barības vielu noplūdi;

1. ATZINĪGI VĒRTĒ Eiropas Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 03/2016;
2. ATZĪMĒ, ka revīzija attiecas uz astoņām dalībvalstīm ap Baltijas jūru, četras no kurām
Eiropas Savienībai pievienojās tikai 2004. gadā (Polija, Igaunija, Latvija un Lietuva);
3. ATZĪMĒ, ka kādā nesen izdotā ziņojumā ⁵ aprēķinātais ekonomiskais potenciāls tīrai Baltijas
jūrai ar funkcionējošiem ekosistēmas pakalpojumiem ir nodrošināt 550 000 iespējamu
darbvieta un līdz EUR 32 miljardu pievienotās vērtības laikposmā līdz 2030. gadam;

---

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/56/EK (2008. gada 17. jūnijs), ar ko izveido
sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko
izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000.,
1. lpp.).

³ Padomes Direktīva 91/676/EEK (1991. gada 12. decembris) attiecībā uz ūdeņu aizsardzību
pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti (OV L 375, 31.12.1991.,
1. lpp.).

⁴ Padomes Direktīva 91/271/EEK (1991. gada 21. maijs) par komunālo notekūdeņu attīrīšanu
(OV L 135, 30.5.1991., 40. lpp.).

⁵ "*Turning adversity into opportunity - A business plan for the Baltic Sea*" ("Nelaimi padarīt par
izdevību – darbības plāns Baltijas jūrai"), 2013. gada augusts, Pasaules Dabas fonda (*WWF*)
uzdevumā.

4. UZSVER, ka eitrofikācija ir būtiskākā vides problēma visām Baltijas jūras piekrastes valstīm un UZSVER, cik svarīgi eitrofikācijas apkarošanai un Baltijas jūras ūdens kvalitātes uzlabošanai ir tas, lai visas valstis, kas veicina Baltijas jūras eitrofikāciju, pieliktu pūles un veiktu visaptverošus pasākumus;
5. ATZĪMĒ, ka, kaut arī ir veikti pasākumi, lai samazinātu barības vielu noplūdi, un kopš divdesmitā gadsimta astoņdesmito gadu beigām ir panākts, ka barības vielu noplūdei kopumā ir tendence samazināties, tomēr, lai apkarotu eitrofikāciju Baltijas jūrā, ir nepieciešams lielāks skaits pasākumu un tie būtu jāveic nākamajos gados, tostarp reģionālā līmenī;
6. šajā sakarā ATZINĪGI VĒRTĒ Baltijas jūras rīcības plānu, par kuru vienošanās 2007. gadā tika panākta saistībā ar Helsinku konvenciju par Baltijas jūras reģiona jūras vides aizsardzību, kurā ir iekļautas prasības, lai pa valstīm provizoriski samazinātu barības vielu noplūdi, un kurš tika pārskatīts 2013. gadā; ATZĪMĒ, ka 2009. gada ES stratēģijā Baltijas jūras reģionam šis rīcības plāns ir ņemts vērā;
7. UZSVER, ka labākas ūdens kvalitātes panākšanai būtiski ir īstenot pasākumus, kas saskaņā ar Ūdens pamatdirektīvu ir paredzēti upju baseinu apsaimniekošanas plānos; UZSKATA, ka solis uz priekšu jau ir tas, ka pirmajos apsaimniekošanas plānos, kas saņemti no dalībvalstīm ap Baltijas jūru, ir apzinātas grūtības un ietekme un vissvarīgākie ūdens apsaimniekošanas jautājumi;
8. ATZĪST, ka eitrofikācija ir ļoti sarežģīta problēma, kuru rada pārmērīgs barības vielu daudzums, kam ir daudzi dažādi izcelsmes avoti; lai efektīvi risinātu eitrofikācijas problēmu Baltijas jūrā, ir svarīgi vērsties pret visu barības vielu izcelsmes avotu spektru un pieplūdi no tiem, ņemot vērā dabiskos apstākļus Baltijas jūrā;

Kā dalībvalstis īsteno barības vielu noplūdes samazināšanu Baltijas jūrā

9. ATZĪMĒ, ka ziņojumā ir konstatēts, ka upju baseinu apsaimniekošanas plānos trūkst vērienīguma un rādītāju attiecībā uz plānoto barības vielu samazināšanu, jo tajos galvenā uzmanība ir pievērsta "pamatpasākumiem", lai īstenotu ES direktīvas attiecībā uz konkrētām darbībām, kas izraisa piesārņojumu ar barības vielām, galvenokārt attiecībā uz komunālajiem notekūdeņiem un lauksaimniecību; SAPROT, ka pirmajos upju baseinu apsaimniekošanas plānos paredzētie pasākumi galvenokārt bija vērsti uz to, lai mazinātu atšķirības starp četrām dalībvalstīm, kas ES pievienojās 2004. gadā, un citām ES dalībvalstīm, un ka tādēļ galvenā uzmanība tika pievērsta "pamatpasākumiem" spēkā esošo tiesību aktu īstenošanai;
10. PIEKRĪT Revīzijas palātas ieteikumam, ka dalībvalstīm būtu jānosaka pasākumi un mērķi barības vielu slodzes samazinājumam, tā lai sasniegtu Jūras stratēģijas pamatdirektīvā un Ūdens pamatdirektīvā izvirzītos mērķus, un būtu jāuzlabo uzraudzība pār barības vielu slodzi upju baseinos un noplūdi Baltijas jūrā, lai tās varētu veikt ekonomiski efektīvus pasākumus minētās slodzes samazināšanai nākotnē;

Cik efektīvi ir pasākumi, lai samazinātu piesārņojumu ar barības vielām, ko rada komunālie notekūdeņi

11. ATZĪMĒ, ka ziņojumā ir konstatēts, ka netiek ievērota Komunālo notekūdeņu attīrīšanas direktīva; MUDINA Komisiju palīdzēt dalībvalstīm uzlabot ievērošanu;
12. AICINA dalībvalstis, cik vien iespējams efektīvi, izbūvēt un darbināt notekūdeņu infrastruktūru, tostarp palīdzot mājāsaimniecībām, ja iespējams, pieslēgties kanalizācijas tīkliem, un noteikt barības vielu standartus, kuri ir stingrāki par tiem, kas paredzēti Komunālo notekūdeņu attīrīšanas direktīvā, piemēram, tādus, kādi ir noteikti Helsinku konvencijas par Baltijas jūras reģiona jūras vides aizsardzību Ieteikumā Nr. 28E/5 par komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtām, attiecinot tos uz efluentiem, kas ieplūst ūdeņos, kuros barības vielu stāvoklis neatbilst labam stāvoklim atbilstoši Ūdens pamatdirektīvai un Jūras stratēģijas pamatdirektīvai;

13. ATZĪST: lai arī Komunālo notekūdeņu attīrīšanas direktīvas un Helsinku konvencijas par Baltijas jūras reģiona jūras vides aizsardzību ieteikumu īstenošana ir sniegusi ievērojamu progresu, tomēr ir iespējami turpmāki uzlabojumi, piemēram, piemērojot inovatīvas un ekonomiski efektīvas tehnoloģijas, lai no notekūdeņiem atdalītu fosforu, un ņemot vērā mērķus un pasākumus, kas paredzēti aprites ekonomikas rīcības plānā ⁶;
14. AICINA Komisiju turpināt sekmēt projektus, kuru mērķis ir Baltijas jūrā samazināt barības vielu slodzi, ko rada Krievija un Baltkrievija, ņemot vērā ES finansējuma sviras efektu;

Cik efektīvi ir pasākumi, lai samazinātu ūdens piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes barības vielas

15. SAPROT Revīzijas palātas paustās bažas par lauksaimniecības radītu eitrofikāciju; MUDINA dalībvalstis saskaņā ar upju baseinu apsaimniekošanas plānos iekļauto informāciju noteikt attiecīgās "nitrātjutīgās zonas";
16. ATZĪST labas ūdens kvalitātes un lauksaimniecības ražīguma optimizēšanas savstarpējo atkarību un problemātiku un to, ka tādēļ ir jāpastiprina sadarbība gan starp vides nozares, gan lauksaimniecības nozares pārstāvjiem valstu un ES līmenī;
17. ATZĪMĒ, ka dalībvalstīm noderīgs instruments ir lauku attīstības programmas, lai atbalstītu pasākumus, ar ko tiek samazināta lauksaimniecības izcelsmes barības vielu noplūde;

---

⁶ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Noslēgt aprites loku – ES rīcības plāns pārejai uz aprites ekonomiku", COM(2015) 614 galīgā redakcija, dok. 14972/15 + ADD 1.

18. PIEKRĪT Revīzijas palātas ieteikumam, ka dalībvalstīm ir jānosaka piemēroti ierobežojumi fosfora izmantošanai lauksaimniecībā, ja pastāv risks, ir jāizstrādā savas rīcības programmas nitrātu jomā, balstoties uz visnesenākajiem zinātniskajiem pierādījumiem, un ir jāpiemēro visbūtiskākās agrovides shēmas attiecībā uz piesārņojumu ar barības vielām, un pasākumi ir jāvērs uz tām jomām, kurās tie atstāj vislielāko ietekmi uz barības vielu slodzes samazināšanu;

Pievienotā vērtība, ko sniedz ES stratēģija Baltijas jūras reģionam

19. ATZĪST, ka ES stratēģijai Baltijas jūras reģionam ir potenciāls vēl vairāk pastiprināt starptautisko un starpnozaru sadarbību un izstrādāt pasākumus, lai apkarotu eitrofikāciju;
20. AICINA Komisiju nodrošināt, lai saskaņā ar ES stratēģiju Baltijas jūras reģionam paredzētajos mērķtiecīgajos projektos galvenā uzmanība tiktu pievērsta ilgtspējīgai izaugsmei reģionā, tostarp pieliekot pastiprinātas pūles samazināt eitrofikāciju un vairāk atbalstot komponentu "Glābt jūru".